

чисельністю, є основною клієнтурою банку. Серед цих факторів: привід для отримання послуги банку, її якість, інтенсивність використання банківських послуг.

Таким чином, одним із способів наукового забезпечення формування професійних компетенцій магістра-банкiera є аналіз ринкового середовища, вивчення його специфіки з метою ефективного управління банком та прогнозування.

О. В. Міненко, асистент,
кафедра стратегії підприємств

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ БІЗНЕС-ДИСЦИПЛІН

Історично так склалося, що освіта завжди забезпечувала зв'язок науки, результатом діяльності якої були наукові знання, з практикою, що реалізується через виробничу, соціальну чи іншу діяльність.

Іншими словами, освіта зв'язана з забезпеченням можливості осягнення знань та досвіду, накопиченого людством, що включатиме наукові знання, квазінаукові знання та повсякденні знання.

На сьогодні питання бізнес-освіти обговорюється в широкому колі науковців, таких як Д. Біліморі, С. Брукфілд, Л. Бернс, Дж. Чемпо, М. Карлай, К. Кристенс, А. И. Наумов, Б. Киселева, Н. М. Євдокимова та ін.

Сьогодні очевидним стало те, що сутність бізнес-освіти заключається як у набутті, так і в застосуванні знань. Отож зрозуміло, що тим, хто приймає участь у процесі підготовки фахівців, слід йти далі, не обмежуючись лише аспектом викладання. Ми повинні звернути увагу ще й на процес навчання, а не на передачу знань: те, *як* ми викладаємо, повинно мати таке саме значення, як і те, *що* ми викладаємо. Для процесу оптимізації процесу навчання економічних дисциплін (і не тільки), сьогодні безумовно необхідно:

- поставити на передній план і навчання, і його відповідність існуючим потребам і умовам;
- більше цікавитись тим, як люди навчаються, і досліджувати нові, нетрадиційні й експериментальні методи навчання, зверта-

ючи особливу увагу на отримання знань як прямо, так і опосередковано;

- сприяти тому, щоб студенти несли відповідальність за власне навчання;

- при навчанні звертати увагу як на знання викладача, та і на знання слухачів;

- сконцентрувати увагу не лише на викладанні дисциплін, які зв'язані з економікою чи бізнесом (маркетинг, фінанси, бухгалтерія, економіка підприємства, стратегія т ін.) але також і на міждисциплінарні аспекти, на що сприяють формуванню цінностей, комплексності, навиків, поглядів та стилю поведінки;

- безперервно шукати нові шляхи закріплення знань та навиків, оцінюючи результати навчання та оптимізуючи процес навчання.

Отож, на нашу думку, в загальному вигляді ключові компетенції сучасного викладача академічної підготовки, знань реального бізнесу, та можливостей застосувань цих знань, звичайно досвід та серйозна методична підготовка.

На сьогодні широко розповсюджена думка про те, що традиційні методи передачі знань (чи навчання) застаріли, і що від лекційних форм проведення занять слід відмовитись [1]. А це, в свою чергу, вимагає зовсім нових знань, умінь та навиків викладачів вищої школи.

Слід пам'ятати, що студенти, які приходять в аудиторію, це люди, в яких уже певним чином виробилися звички щодо набуття знань, крім того вони мають різну базову підготовку. Тому при виборі конкретних навчальних технологій потрібно на це звертати увагу. Слід також зазначити, що «репертуар» технологій, що застосовуються в освіті, зокрема в бізнес-освіті, достатньо різноманітний.

Література

1. *Кларин В. М.* Инновации в обучении: метафоры и модели. — М.: Наука, 1997.

2. *Бизнес-образование: Под ред. С. Р. Филонович.* — М., 2004.

3. *Корсаков М., Афонин А., Капицци В.* Активные методы обучения: разработка и использование в бизнес-образовании. Практическое руководство. — М.: Тасіс, 2001.

4. *Б. Жаліло.* Матеріали тренінгу «Активні методи та техніки навчання для МВА програм». — К., 2004.

5. *Н. Гаращенко.* Матеріали семінару «Професійний розвиток викладача вищого навчального закладу». — К., 2005.